

Конкурентоспроможність має ендогенне походження і являє собою поняття яке стосується лише діючих учасників ринку, для адекватного віддзеркалення яких повинен використовуватися цілий комплекс показників. У різних літературних джерелах пропонується безліч визначень конкурентоспроможності підприємства. Узагальнивши підходи науковців стосовно трактування цієї категорії, доцільним є виділення не менше ніж трьох базових підходів до сутності конкурентоспроможності підприємств. Кожне трактування цього поняття доповнює одне одного і визначає конкурентоспроможність як комплексну характеристику суб'єкта, яка зумовлюється системою використання власних конкурентних переваг і дає можливість пристосовуватись до змін зовнішнього та внутрішнього середовища з метою забезпечення виконання зобов'язань перед іншими суб'єктами господарювання та підтримання прибутковості. Категорія конкурентоспроможності підприємства є однією із важливих економічних характеристик і вагомим чинником рівня міцності економічного стану підприємства.

Література

1. Россіхіна О.Є. Основні фактори конкурентоспроможності підприємства / О.Є Россіхіна. // Держава та регіони. – 2010. – № 2. – С. 184-187.
2. Малік М.Й. Конкурентоспроможність аграрних підприємств: методологія і механізми : / М. Й. Малік, О. А. Нужна. – К. : ННЦ "ІАЕ", 2007. – 270 с.
3. Довідник менеджера по управлінню конкурентоспроможністю для магістрів усіх форм навчання / [укл.: А.Д. Дудник]. – К.: КНЕУ, 1999. – 60 с.

Олег Брезецький

Тернопільський національний економічний університет

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЛІСОВИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

Лісові ресурси займають одне з вагомих місць серед ресурсної бази економіки нашої держави. Україна відноситься до лісодефіцитних країн, що пояснюється відсутністю значних лісових запасів, які виступають базою для розвитку лісової галузі, разом з тим вони володіють значними корисними властивостями (водоохоронними, захисними, кліматично-регулятивними, санаторно-гігієнічними, оздоровчими).

Відповідно до даних Державного агентства лісових ресурсів України, загальні площі лісового фонду України становить майже 10 млн. га, у тому числі покриті лісовими насадженнями – 8,6 млн. га. Лісистість становить тільки 14,3 %, що є набагато меншою, ніж лісистість інших розвинених держав (Болгарія – 34,4 %, США – 32,7 %, Німеччина – 29 %, Польща – 28,7 %, Румунія – 28,1 %, Франція – 27,8 %, Угорщина – 18 %,) [1]. Деревинні запаси в Україні становлять 1,3 млрд. м³. Різноманітність розташування лісових ресурсів відбувається різноманітні природні умови, однак в більшій мірі через вплив господарської діяльності, наслідком чого відбулося їх знищення.

Основними проблемами забезпеченості лісопромислового комплексу є мала лісистість території нашої держави, невеликі запаси стиглого та перестійного лісу, а також невелика продуктивність існуючих лісів. Наслідком чого створюються труднощі у забезпеченості лісопромислового комплексу вітчизняною сировиною, а суспільство – кінцевим продуктом з деревини.

З метою успішного розв'язання даної задачі виникає необхідність розробки національної довгострокової програми підвищення ефективності відтворення

ресурсного потенціалу лісів і раціонального їх використання. Окрім цього, необхідним є зниження залежності лісопереробних підприємств від імпортової сировини. Проте для остаточного розв'язання даної проблеми потрібний тривалий час. Одночасно із цим є можливість частково розв'язати її у більш короткі терміни, перш за все, за рахунок більш ефективного застосування лісових ресурсів та їх замінників.

Окрім вище переліченого, до проблем використання лісових ресурсів України необхідно віднести малоефективне використання деревини (у вигляді палива) заготівля якої відбувається в процесі рубок вздовж залізничних та автомобільних магістралей. Дана деревина може бути повноцінною сировиною для виробництва низки видів продукції (целюлоза, картон, деревостружкова плита, деревоволокниста плита тощо). Полезахисні смуги можуть щорічно давати близько 2,5 млн. м³ деревини [2].

Отже, для розв'язання вказаних проблем у галузі лісоресурсного використання потрібно значно поліпшити відтворюваність лісових ресурсів.

Таким чином, аналіз сучасного стану лісових ресурсів України, говорить про те, що основною проблемою лісопереробної галузі є недостатня забезпеченість нашої держави лісовими ресурсами у зв'язку із нестабільним фінансуванням даної галузі. З метою поліпшення ситуації потрібно: в першу чергу, пришвидшити розвиток галузей, які використовують ефективні методи переробки деревини; по-друге, застосовувати у якості сировини у целюлозно-паперовій промисловості не лише деревину, а й вторинні сировинні ресурси комунального та сільського господарств, макулатуру; по-третє, внести низку змін нормативно-правового характеру у галузі використання й охорони лісових угідь.

Література

1. Моніторинг лісів Державного агентства лісових ресурсів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dklg.kmu.gov.ua/forest/uk/publish>.
2. Дзядикевич Ю.В. Шляхи підвищення ефективності використання відходів деревини / Ю.В. Дзядикевич, Р.І. Розум, М.В. Буряк // Энергосбережение. Энергетика. Энергоаудит. – Харків. – 2011. № 4. – С.22 – 27.

Михайло Брик

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ДОВГОСТРОКОВИХ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ ТА ЇХ ВІДОБРАЖЕННЯ У ЗВІТНОСТІ

Згідно П(С)БО 30 «Біологічні активи» біологічним активом (БА) є тварина або рослина, яка в процесі біологічних перетворень здатна давати сільськогосподарську продукцію та/або додаткові біологічні активи, а також приносити в інший спосіб економічні вигоди [1].

Проблемними питаннями цього обліку є порядок оцінки довгострокових БА на дату складання річного Балансу. Найбільша складність в цій ситуації представляє собою оцінка БА на дату складання Балансу. БА відображаються на дату річного і проміжного балансу за справедливою вартістю, зменшеною на очікувані витрати на місці продажу. Визначення справедливої вартості додаткових БА і сільськогосподарської продукції ґрунтується на цінах активного ринку. У витрати на місці продажу включається тільки частина витрат на збут, які є безпосередньо зв'язаними з продажем БА і сільськогосподарської продукції на ринку, а саме комісійні винагороди продавцям, брокерам, а також непрямі податки, що